

[Hagen Hagensen]

bør klare dem, og det skal vi vel ikke medvirke til. Omvendt skal vi naturligvis også sørge for, at lovforslaget får en fuldstændig god og fyldestgørende behandling i udvalget.

Jeg brugte før det udtryk, at der var misbrug, som egentlig ikke burde være belagt med straf, og så var der den egentlige kriminalitet på dataområdet, som givetvis må være belagt med straf. Der kan være mange misbrug, for hvilke der er ansvar, og hvor følgen er andet end straf og endda i visse tilfælde kan være nok så alvorlig for dem, det går ud over. Det kan vi se nærmere på i udvalget.

Og så blot en bemærkning til hr. Lengers udtalelse om, at det var det offentlige, det var virksomhederne, man beskyttede, men man interesserede sig ikke for at beskytte den enkelte borger. Ja men må jeg i den forbindelse dog have lov til at sige: hvem er det, der skal beskyttes, hvis vi vil have tingene bragt på rette plads? Er det ikke borgerne? Hvad er det offentlige, og hvad er virksomheden? Hvem er det, det går ud over, hvis der sker noget? Det er borgerne. Det er dem, vi vil beskytte. Det kan dreje sig om »sort skærm«, det kan dreje sig om Tuborgvogne på tværs det ene eller det andet sted, det kan dreje sig om mangt og meget, hvor forholdet er det, at det ikke er det offentlige som sådan, det går ud over, det er borgerne. Det, man gør, er vendt imod borgerne, og det ønsker borgerne at beskytte sig imod gennem denne rimelige lovgivning. Jeg synes, der er grund til at understrege, at det er ikke noget, man gør imod borgerne.

Så vil jeg godt lige føje til, at der er ingen, der ikke har villet være med til at træffe foranstaltninger over for de indgreb, der kan ske ved at krænke den enkelte borgers integritet, men det hører blot ikke hjemme i denne sammenhæng.

Ebba Strange (SF):

Mine bemærkninger under mit første indlæg var bestemt ikke en kritik af, at ministeren havde udarbejdet lovforslaget og ladet det tilgå folketinget, inden høringssvarene forelå. Mine bemærkninger handlede om, at jeg egentlig godt ville se høringssvarene, inden vi færdiggjorde sagen i folketingets retsudvalg, for jeg er helt enig med ministeren i, at det er vigtigt, at vi umiddelbart får lejlighed til at give vores mening til kende om de

ting, der ligger på bordet, og tage stilling til dem, vurdere dem. På den anden side synes jeg også, det kan være en hjælp i vores stillingtagen at høre, hvad folk siger, der sidder og arbejder med disse ting til hverdag, og som har fået forslagene til høring. Men som sagt er det ikke nogen kritik af den måde, ministeren har handlet på. Det var en bemærkning, jeg kom med, da jeg kommenterede, hvor hurtigt arbejdet i udvalget nu skulle gå.

Så vil jeg som argument for mit første indlæg også gerne sige, at når vi er det første land i Vesteuropa, der skal gennemføre en lovgivning på dette område, så er det jo kolossalt vigtigt, at vi gør det så rigtigt, som vi nu kan. Jeg må indrømme, at jeg ikke har tænkt på hr. Jimmy Stahrs begrundelse for at gøre det færdig hurtigt, og jeg ved heller ikke rigtig, om jeg vil bøje mig for det, men jeg vil i hvert fald kun gøre det færdig hurtigt, hvis jeg er sikker på, at det har fået en ordentlig og grundig behandling. Det synes jeg nok er vores forpligtelse, selv om vi skulle have givet nogle folk nogle gode ideer; så må vi jo håbe, de ikke bruger dem.

Lenger (VS):

Det hensyn, som hr. Hagen Hagensen taler om, hensynet til borgeren, kan jo bruges til at legitimere hvad som helst. Det afgørende, synes jeg, er, hvad det er, man gør, og hvilke hensyn man viser hvilke borgere, og jeg har undret mig over, at hr. Hagen Hagensen nu to gange har talt om begrebet »sort skærm« i forbindelse med dette lovforslag.

Der kan jo være mange forskellige årsager til, at man har »sort skærm«, og jeg synes ikke, at hr. Hagen Hagensen sondrer tilstrækkelig meget mellem de årsager, der kan være. Man kan jo have »sort skærm«, fordi der er tale om en arbejdsnedlæggelse, og det kan man vel meget dårlig betragte som et tilfælde, der kan komme til at falde ind under straffelovens § 193. Så kan man have »sort skærm«, fordi der er nogle, der forstyrrer kommunikationen, og dér er det så, at § 193 kommer på tale. Men ligesom man vel hidtil forhåbentlig har sondret mellem arbejdsnedlæggelse og andre årsager til, at samfærdslen ikke fungerer, så går jeg da ud fra, at man med en anvendelse af § 193 også i situationer med forstyrrelser af kommuni-